

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 6 frt — kr.
 Fel évre 3 frt — kr.
 Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkévezményben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és kiadóhivatal:

Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papír-
 árugyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,

hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatk vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Nincs ellenzék.

Budapest, 1898. jun. 19.

(P. C.) Nemcsak a viharok, melyek elég gyakran zúgtak végig a képviselőház nagy termén, hanem még az elevenebb viták sem otthonosak már a magyar képviselőházban s előreláthatólag hosszú ideig nem is fognak visszatérni. Bátran feltehetjük, hogy a kiegyezési javaslatok szerdán kezdődő tárgyalása nemcsak erős emóció nélkül fog folyni, hanem igen gyorsan véget is ér. Azután a nyári szünet következik, mely alatt magától érthetőleg szélesed fog uralkodni a belpolitikában és majd csak az ősszel kezdődik új impulzusokkal a parlamenti élet.

A nemzeti életében csak egy pillanat ez a szünet; de nem az a rövidéletű emberre nézve és főleg nem az az újságíróra nézve, kit a jó Isten rosszkedvű órájában teremtett és az örök nyugtalanság átkával sújtott. Mihez fogjunk mi boldogtalan újságírók az alatt a hosszú idő alatt, mikor minden boldog meglepedésben él és senki még a legkisebb arcmozdulattal sem árulja el verekedő szándékát? Alkalmiútt ezt a kérdést vetették fel maguknak az „Egyetértés” szerkesztői, akik kézt van Eötvös Károly országgyűlési képviselő is, a kitűnő publicista, mert ezt a kérdést kell a nevezett lap vasárnapi vezércikkéből kiolvasni. Az illető cikkely a miniszterelnökhöz intézett nyílt levél alakjába van öltöztetve és ki van benne fejtve, hogy nincs ellenzék, mert a miniszterelnök a volt nemzeti pártot eltüntetve, a néppártot megszelídítette és a függetlenségi pártot a „paktum” által megkötözte. Ez nem egészséges állapot, — így fejtegeti továbbá az említett cikkely — ezért oldozza fel a miniszterelnök a függetlenségi pártot a paktum obligója alól.

Az ironikusnak lenni akaró hangtól, melyen nagyra-becsült és nemcsak nálunk itthon nagy tekintélyben álló miniszterelnökünk kvalitásairól az illető cikkely szól, eltekintünk, mert egyáltalán szükségtelennek tartjuk, hogy védőnek vesse fel magát valaki; de annak a panasznak, hogy nincs ellenzék, már az arzába akarunk világítani, hogy lássuk, vajjon alapos-e s vajjon csakugyan oly hátrányos-e az, hogy nem kell heves parlamenti harcokat várunk.

Mennyiben vannak az ellenzéki pártok a paktum által kötve?

Tudunkkal csak annyiban, hogy a kiegyezés ellen

való harcukban nem szabad nem-parlamentáris eszközöket használniok, vagy szabatosabb kifejezéssel: nem szabad obstrukciót csinálniok. Ámde olyan harcasköz-e az obstrukció, melynek használata oly igen kívánatos? Legmélyebb meggyőződésünk szerint az obstrukció nem találkozott az országban tetszéssel és soha nem is fog azzal találkozni. A parlamentnek létjoga egyes-egyedül abban van, hogy argumentumokkal és az ékes-szólás eszközeivel hatnak benne. Mily helyt ez nem lehetséges, a parlamentnek többé nincs ezélja, teljesen mindegy lévén, vajjon az elő nemzedék annyira romlott-e, hogy moindott szóval már nem lehet reá hatni, avagy valamely parlamenti párt nem akar más fegyverrel harcolni, mint éppen csak az obstrukcióval.

De nem az obstrukció mellett küzd a nevezett lap, ámátor logice ezt kellene levezetni. Csak az nem tesz az „Egyetértés”-nek hogy az ellenzék némává van téve. Csak hogy a választók nagy tömege másképp gondolkozik. A nagy közjogi parlamenti küzdelmek kora elmúlt. Még ellenzéki körökben sem találják többé „átkos”-nak a kiegyezést, miát a boldogult Csányi, hanem elismerik, hogy közös vánterület mellett is lehetséges a normális fejlődés. Másrészt az 1867-iki alap hívei is közeledtek a függetlenségi párt vezetéhez, amennyiben többé nem felnek a különállástól. A közjogi szóharczból tehát okvetlen hiányzanék a szent meggyőződés forró lehellete, mely meggyőződés ma bizonyonyal nem oly sziklaszilárd, mint Deák idejében, mikor még hiányzott a tapasztalat.

Ami pedig egy éber ellenzék szükséges voltát más dolgokban illeti, öszintén óhajjuk, hogy ez a szükségesség még nagyon sokáig ne legyen érezhető. Amíg jog és törvény becsületesen lesz kezelve s az ország érdekei értelmel, jó akarattal, kitartással és erélyvel megvédetnek, az ellenzék részéről zsémbeskedés és üres szalma eséplése lenne, ha parlamenti akadályok felállításán erőlködnek. Ha azonban idők folytán változnak a viszonyok és szükségévé lenne az ellenzék, akkor egy éjszakán át támadni fog, még akkor is, ha senki sem állna a magas örhelyen, csak egyedül Eötvös Károly, a kitűnő publicista, tapasztalt politikus és brilláns szónok, de aki szintén csak akkor képes nagy hatást elérni, ha jó az ügy, melyert küzd, de minden fényes kvalitásaival nem képes meggyőzni bennünket arról, hogy jó kormányzat ellen is kell küzdeni.

Másolat. 29968. VIII/1. szám. Kereskedelmi m. kir. Miniszter. Valamennyi magyarországi II. odofoku iparhatóságnak. Több betegsegélyző pénztár előterjesztéssel élt az országos betegápolási alap, továbbá más állami vagy nyilvános felügyelet alatt álló alapok és betegsegélyző pénztárak részére történő gyógyszer-rendelésekre vonatkozólag a m. kir. belügyminiszter ur részéről 1898. évi 99000. sz. a kiadott szabályzat amaz intézkedései ellen melyek a jelzett alapok és betegsegélyző pénztárak terhére történő gyógyszer-rendeléseket az ezen szabályzatban megállapított korlátok közé szorítják, s engedélyt kért arra, hogy a pénztári tagok érdekében a betegsegélyző pénztári orvosok e szabályzat rendelkezéseivel csak általánosságban alkalmazkodhassanak. Ez előterjesztések folytán a m. kir. belügyminiszter urral egyetértőleg, s hivatali elődöm m. évi november 13-án 69099. sz. a kelt leiratára való hivatkozással, a következőkről értesitem az iparhatóságot. A fentebb idézett sz. belügyminiszteri szabályzat hatálya a betegsegélyző pénztárakra oly czéltől terjesztetett ki, hogy a humanitárius intézmények a gyógyszer-rendeléseknél okozható károktól megóvassanak; e czél érdekében okvetlenül szükséges, hogy e szabályzat rendelkezései a betegsegélyző pénztárak orvosaira nézve feltétlenül kötelező hatályal bíjjanak, s így semmi esetre sem adható engedély arra, hogy e szabályzat rendelkezéseivel a pénztári orvosok csak általánosságban saját belátásukhoz képest alkalmazkodjanak. A szabályzat rendelkezései egyebiránt, a 9. §-ban megállapított felelősség elvéből kivételül, csak a pénztári orvosokra nézve bírnak feltétlenül kötelező hatályal, e szabályzat tehát nem akadályozza meg azt, hogy a betegsegélyző pénztárak igazgatóságai s illetve igazgatósági elnökei, indokolt szükség esetén, a pénztári orvosok javaslatára engedélyt adjanak arra, hogy a pénztári orvosok a megbetegedett pénztári tagoknak a kérdéses szabályzatban a rendelkezésekből kizárt gyógyszerekből is rendelhessenek; magától értetődik azonban, hogy minden olyan esetben, midőn a kérdéses szabályzattól indokolatlanul engedélyezett eltérés, az engedélyt megadó igazgatósági tagok, vagy igazgatósági elnök s a rendelő orvos az ily módon okozott kárért a kérdéses szabályzat 9. §-a s illetve a betegsegélyző pénztári alapszabályok alapján a betegsegélyző pénztárral szemben egyetemleges vagyoni felelősséggel tartoznak. Felhívom az iparhatóságot, hogy e leiratom

TÁRCZA.

Ketten . . .

Székely nemzet földén,
 Marosvásárhelyen,
 Kossuth Lajos és Bem
 Ott állanak ketten . . .
 Ugy mint egykor, akkor —
 Kűdve zsarnoksággal,
 Egyik lángszavával,
 Másik lángkardjával.

Meghaltak határiu
 Kívül a hazának,
 Székely nemzet földén
 Ők feltámadának!
 Érezben állnak ketten,
 Lesz be'ölük három:
 Nagy Kossuth, Bem apó
 És hős Gábor Áron!

Érez volt szavok, kardjok,
 Ágyujok is, — mint ők,
 Hazaoltalmazók,
 Ellenségvesztők!
 S lelkök szabadsáért
 Sirbul is kítörve:
 Ide jár csak haza
 Szabad Székelyföldre!

Áldjon meg az Isten,
 Kis haza, te bátor,
 Bölcseséget nem kérsz
 Te a nagy hazától!
 Magyar, szabad, s boldog,
 Ez légy mindszünetlen,
 S az vagy, dús is vagy, mert
 Tied ők ketten!

Nem a nagy Babylon
 Szíve az országnak,
 Mely szolgál idegen
 Istennek, bálványak:
 Ott dobog az a szív,
 Hol ők állnak ketten,
 Nálunk már egyik sem
 Él emlékezetben!

Bartók Lajos.

Elítélve.*

Írta: Petelei István.

Mikor Clemi háromhónapos üdülése után az édesanyjától visszatért a tűzhelyéhez, kedvesen átölelte meg egymástól, mikor elment. Az ura szófukar, a feleségénél jóval idősebb, a gazdaságban keményen elfoglalt ember, s a házat a gyerekes testű s lelkű asszony tömlöcznek találta. Együehány hónapos kis leányát el-

* Petelei Istvánnak ezt a szép elbeszélést a „Pesti Napló”-n közöljük.

vesztve, a házuk felett teljesen elsötétedett az ég s sok kedvetlenkedés után hazament az anyjához, azt mondva, hogy megtámadott egészsége helyreállításáért megy.

A viszontlátáskor Balási a felesége ölelése elől kissé visszahúzódott. — Miért ölel? — kérdezte magától. — Mit jelent ez a mohó öröm? — S eltartotta magától a szép kicsi asszonyt, apróra végigvizsgálva. A szemét bágyadtnak találta, leányos testét kissé meghúzódottnak. Puha, piros, ajkát, ragyogó fehér fogainak menyeyei sövényét kívánatosabbnak találta, mint valaha, de valami ösztönszerű, névtelen gyanu okán nem csókolta vissza. „Miért ily kedves?” Zajos kedveskedése idegenkedést keltett benne.

A felesége anyját nem szerette. Heje hujavérti lármás, mulató asszonynak ismerte s távol tartotta magát tőle. „A leánya vajjon tisztán jött-e vissza tőle?” Kézen vezette be. Clemi gyönyörűnek talált mindent a szobában, a bársonyon játszó napsugarat, a butorok álmos fényét, a virágos kaktuszokat. Balási erőltetettnek képzelte a dicsereketet s csodálkozva ügyelte. Az asszony, mintha az ura szemének a kérdését megértette volna, elpalástolhatóan zavarában még zajosabb lett. — Jobban érzi magát idehaza? — kérdezte Balási, de mintha valami gúny volna a hangjában.

Az asszony kissé fellengősen felelt, bárha az ajaka rebegett. Egészen gyerekes módon hintázza magát zavartan a szűk diványon s az urat maga mellé csalta. Balási bizalmatlanul kiegyenesedett az ölelés elől s kissé mereven mondta:

— Ha unatkozott az anyjánál, miért váratott magára oly sokáig?

tartalmáról a hatósága területén létező I-ső fokú iparhatóságokat és betegsegélyező pénztárakat megfelelő módon értesítse. Budapesten, 1899. május 19-én. A miniszter helyett: Csörgeő s. k., államtitkár.

Sz. 9850/899. Alsófehérvármegye alispánjától. Valamennyi járás tkt. főszolgabírájának és mindenik város tkt. polgármesterének. Közlöm tudomásul vétel és ahhoz való alkalmazkodás végett. Nagy-Enyed, 1899. június 20-án. Csató János kir. tanácsos, alispán.

Vármegyei közgyűlés.

Rövid tárgysorozat, de közötté egy pár igen fontos ügyet tárgyalt Alsó-Fehérvármegye közönsége a hó 22-én, Zeyk Dániel főispán elnöke alatt tartott rendkívüli közgyűlésén, melyen a megyebizottsági tagok szórványosan jelentek meg. Elnöklő főispán pont 11 órakor nyitotta meg a gyűlést és az állandó választmány által előkészített 11 pont 1/2 órára minden vita nélkül letergályva és a jegyzőkönyv hitelesítve volt. Az egyes ügyeket Gáspár János főjegyző adta elő, főbb vonaliban a következő sorrendben.

Tudomásul vétetett az igazoló választmány azon jelentése, hogy a borbándi megyebizottsági pótválasztáson megyebizottsági tagul Végh István választott meg.

Hosszabb időt vett igénybe a kereskedelemügyi miniszternek az 1899—1900. évi törvényhatósági közúti költségvetés tárgyalása alkalmából keletkezett oly irányu leirata, hogy tekintettel az uthalózat kiterjedtségére és az annak fentartásához rendelkezésre állható erő elégtelen voltára, vegye újabb megfontolás alá az uthalózat kiterjedésének apaszását, több törvényhatósági közútnak a hálózatból való kivételével, a mi által mód lesz nyerve a megapasztott hálózat megfelelőbb kezelésére és fejlesztésére. Miután a közgyűlés az egész vármegyei közlekedés érdekeire és az erre alapított hálózat fejlesztésére az ajánlott módot az adott viszonyok szerint megfelelőnek, — másfelől az egyetemlegesen adózó közönséggel szemben méltányosnak nem találta, tartván attól is, hogy abban az esetben, ha fejlődöttem utak tételnek ki a hálózatból, azok a visszasesésnek, — ha pedig hátramaradottabbak mellőzöttem, azok épen az elárvulásnak lesznek, a községek háztartásában és kezelése mellett kiszolgáltatva, — másfelől pedig az utolsó időben történt haladás és szemmel látható eredmények mellett teljes reménye is legyen arra, hogy ha nem is egyszerre és gyors egymásutánban, de évek során át az összes törvényhatósági közutak, viszonyaik és szükségükhöz mért egy arányos, helyes és körültekintő munkabeosztással fejlesztése mellett mégis csak jó karba jutnak: az uthalózatnak az előző évekre megállapított mértékben való megtartását mondotta ki ezen újabb megfontolás során is, — és ahoz képest felkérni határozta a minisztert, az ily. értelmű szabályrendeletek megerősítésére, valamint a Fehérvár-Abrudbányai ut tovább építéséhez az állami adományból 1899—1900 évekre megtagadott 25.000 forint segély nyújtására, a mi lehetővé tenné az egyéb, még ezen-út építésére igénybe vehető erők felhasználásával a közel felében már kész útvonal teljes megnyitásának megközelítését.

Bemutattattott és 31 szóval 7 ellenében jóváhagyott a szekház építető bizottság azon jelentése, hogy az új vármegyéhez kiépítést a négy ajánlattevő közül kiválasztott Iuce Lajos és Mandel János vállalkozók közül szavazattöbbséggel az előbbinek adta ki és jóváhagyott az erre vonatkozó szerződés is mely azonban a vármegye közönségét képviselő alispán által csak azon esetben és annak javára fog aláírni, kit a Belügyminiszter a Mandel János közbevetett felebbezése elbírálása után a kettő közül erre kijelöl. A szerződés pontjai között helyet foglal az is, hogy a megyeháznak az árvaszek által elfoglalt része még ez évben lebontandó és alapozandó. — a teljes építkezés pedig 1900. október havának végére befejezendő. Az építész művezetésével Alpár Ignácz a tervek készítője bizatik meg. ellenőrzési joga levén természetesen a kir. építészeti hivatalnak.

Az építkezésekhez megkívántató 110.000 forintnak a pesti magyar kereskedelmi banktól mint legelőnyösebb ajánlattevőtől leendő felvétele egyhangulag szavaztatott meg.

A gyulafehérvári kir. törvényszeknél az esküdtbíró-ságokról szóló törvény értelmében alakítandó bizottságba a következő 12 bizalmi férfi választott meg: Batta Bertalan, Gr. Bethlen Sándor, Dr. Elekes Viktor, Dr. Garda Kálmán, Glück Mór, Dr. Hosszu László, Nagy Lajos, Szalánczy Jenő, Dr. Ujfaluzy József, Vadady Gergely, Vinczenti Miksa, Ifj. Winkler János.

A nagyenyedi, Nagy-Enyed várossal közös tulajdon képező honvéd laktanyának, a parancsnokság megkereséséhez mért átalakítási munkálatainak keresztülvitele, a laktanya jövedelmének feleslege terhére, határozatba ment.

Ugyancsak kimondattott a vármegyei phylloxera bizottság előterjesztésére, hogy Nagy-Enyeden egy állami amerikai szőlőoltvány iskola felállítását kérelmeztessék.

Ezek voltak a, csendes mederben lefolyt rendkívüli közgyűlés fontosabb és egyes pontokban nagyon jelentékeny tárgyai.

Moldován Lajos

1843—1899.

Egy valóban derek, igazi és nemcsak szemtől szembe nyilvánított, mondva csinált tisztelőben és közbeesülésben állott férfinak halálát jelzi a fekete keret. Egy oly férfi halálát, ki ha talán közmondásos szerénysege folytán nem is volt szélesebb körben ismert, de szűkebb hazájában, Verespatakon és vidéken és a vármegye nagy részében, mint önzetlen, mindig áldozatra kész hazafi, törlhetetlen jelenü férfi, minden nemes és jó ügynek gyámoltója, szerető és gondos családó, magas műveltségű és képzett ember, előzekény, finom modoru gentleman volt ismeretes.

A mai, századvégi világban talán sok is lenne annyi és ilyen jelező, ha nem volna mind igaz és való s ha nem lenne olyan egyénre alkalmazva, ki azokat a köztudat szerint igazán meg is érdemelte. E sorok írója ilyennek ismerte, ilyennek hallotta említeni mindenkor és mindenki által, kivétel nélkül.

Moldován Lajos okleveles gyógyszerész szatmármegyei nemes családból származott és 1870-ben telepedett meg Verespatakon, hol győgytárt vett és mint előzekény, vasszorgalmu és kiváló tehetségű ember az élénk bányavárosban csakhamar vezérszerepet vitt. Verespatak egyik előkelő családjából vett nőt 1871-ben és nevelé, Madán Helénával, váratlanul e hó 21-én bekövetkezett haláláig, habár gyermektelen, de a legpéldásabb családi életet élte. A bányászatot hamar elsajátította és ettől kezdve a bányászok egyik vezérfia volt, ezereket áldozva, nagyban emelte a bányáipart, kegyeret adott sok száz bányásznak, kik apjukat tekintették benne s a vezetése alatt állott bányák mintaszerűen voltak kezelve.

A verespataki magyarság, közügy és szabadelvű párt benne legerősebb támaszát, leglelkesebb vezérét tisztelte és vesztette el. Hosszu éveken át volt a szabadelvű párt elnöke és a pártot előzekény modorával, figyelmével ugy össe tudta tartani, hogy 1879. óta a szabadelvű párt az ő vezetésével jelöltjét mindig győzelemre vitte. Lukács László pénzügyminisztert és Hegedüs Sándor kereskedelemügyi minisztert személyes barátai közé sorozhatta, mi szinten bizonyították erős karaktere mellett.

Közgyűbeni fáradságtalan szereplésével tevékeny része volt a nagyon is fontos, ipari és jötekeny cél tekintetében kiváló „Abrudbánya-Verespataki nehezék pénzalap” mostani felvirágzásában és annak több cikluson át elnöke volt. A verespataki takarékpénztárt, valóban önzetlenül, ő egyedül alapította meg.

Szorosan vett családot, melyen lesújtott nejeu kívül, hátra nem hagyott, szelühűdés okozta váratlan halálát azonban széles körű rokonság — közöttük, mint sógora, Dr. Ebergényi Sándor főispáni titkár — és egész Verespatak fájlalja és gyászolja, nemkülönben a vármegye közönsége, mely benne tevékeny bizottsági tagját vesztette el.

Lapunk részéről is letezzük a kegyelet e szerény koszoruját a remes férfiú ravatalára. Pihenjen olyan csendesen, a milyen áldásosan élt!

A család a következő gyászjelentést adta ki:

Most már özv. Moldován Lajosné szül. Madán Heléna, mint hitves, özv. Czehe Agostonné szül. Lázár Teréz mint anya, Moldován Antal, Kálmán, László mint édes testvérei, Czehe család mint mostoha testvérek, özv. Ebergényi Sándorné szül. Székely Teréz mint anyósa, özv. Burján Ferenczné szül. Madán Róza, Loyzel Ferencz és neje szül. Madán Mimi, Madán Ferencz és neje szül. Bojner Irén, Molnár Árpád és neje szül. Madán Lujza, Dr. Ebergényi Sándor és neje szül. Ajtay Róza mint sógorok, illetve sógorok; továbbá számos közeli és távoli rokonok nevében mely fajtadalmat tudatják, hogy a hű ferj, a szerető gyermek, a jó testvér és rokon Moldován Lajos gyógyszerész, az Abrudbánya-Verespataki nehezék pénzalap választmányának és a bányamegyék elnöke, takarékpénztári vezérigazgató, a szabadelvű párt elnöke, törvényhatósági bizottsági tag, bányabirtokos és több bányának igazgatója a hó 21-én d. u. 5 órakor életének 56-ik boldog házasságának 28-ik évében hitelen elhalt. A munkában fáradságtalan ferj, ki életének egész

— Hosszúnak találta az időt? Kedves érte. Busult utánam?

— Tán a régi barátai tartóztatták?

Igen elevenen tiltakozott:

— Nem találkoztam ott senkivel.

— Senkivel?... Az unokatestvéreivel? a régi szép-
tevéjével? Bakóval?

— Ne-e-m találkoztam vele... Magára vágya-
koztam!

Balási lesütötte a fejét. „Hazudik”, gondolta. A gyanuja mind erősödött. „Miért hazudik?... Merően megnézte (mint a vadászkutya, mely a szomszéd bokorban tudja a fűrt), s az asszony érezte, hogy figyelő. Feszés hallgatás után az ura ölébe csörtökődött s átölelte a kedvtelen férfi nyakát. Balási felállott.

— Mit gondol? Az én koromban nevetséges ez az édelgés...

Felragyogó szeme, melylyel átölelte a szépséges kicsi asszony testét, meghazudtolta a szavát, de mégis kietett a szobából, mintha valami sürgős gazdasági dolog hívta volna ki. Az asszony végigkísérte a szemével, amint az ura nagy lépéssel ment át az udvaron, az istálló felé tartva, aztán hosszasan felsóhajtott s gondolkozva bontogatta ki atiruháját. Az arczáról letűnt a derű. Csak alkonyatkor tért vissza. A hó, melyen járt, egészen habos volt.

— Messze járt?

— Érdeklődni kezd a dolgaim után?

Este ki nem fogyott a kedveskedésből. A rövid válaszok szárazságát nem látszott észrevenni. Régi érzékenykedését, sértékenységét mintha elvesztette volna.

Akart kedvesnek lenni s ez a szádekkossága szembetűnő. Egy kis kartonkönyvet vett fel s fehér nyakánál kitérte a szöveget. Amint a falu alatt első étedett, fel-felnyújtózkodott s felig összehuzott szempillái alól kéjes bágyadtággal, mosolygva nézegette Balásit. Egy-egy szem epret kettéhajpva, a másik felet az ura ajaka közé erőltette s az ebédlöben készítgette magát a lepihenésre. A mellén kikapcsolta a gombokat s bahralt a résen kitűnő, finom himzés szelével.

Balási hátradólt a medvebőrrel betakart diványon, a szemeit behunyta s egy-egy morgás-szerű hang tödult a szájára; röviden, akadozva felelve az asszony fecceségére: „Miért kötöl be a szememet ügyetlen? — gondolta. — Mit nem szabad látnom?”

Szép nyárelejü éjszaka volt s valami madár nyughatatlankodott az ablak alatt való bokron, halkau ptyegve. A hold sovány sarlója s a rebgő csillagok elenyészni készültek a vak sötétbe.

— Már késő az éjszaka, én uram... és meztelen karjával átölelte.

A nagy ember összerázkodott, mintha megütötték volna. Erős fogással felkapta a feleségét, mint a pelyhet, aztán lassan lecsuszta, hogy testének minden ízét érezze; felzaklatva, heves lépéssel vitte el a hálószoba ajtajáig — s ott megrántotta a cseppetgyű zsinórját.

A belépő szobaleányhoz töredezetten így szólt:

— Asszonya fáradt... Legyen segítségére.

A leány meghajolt és előre lépett be.

Clemi bágyadtau rebgte: „Elhagy?”

Mert mindinkább megismosodott a gyanuja, Valami bűnet takarja el a kedvességével. Házasságának a mézeshetében se volt ily odaadó, cábító. „Mily oktalán...” Zajosan becsukta az ajtaját és vetkezetlenül heveredett le. „Mily oktalán. Oly ügyetlenül leplez el valamit, hogy többet kell képzelnem, mint amennyi tén van. Mert valami van. Mi az?” Leánykori kalandjai elevenednek meg az eszében. Az udvarlója az unokatestvére volt. Mily bizalmasak voltak... mindenki tudta... fiatal, léha ficzkó volt. Négy, csengős lóval járt s cigányfűnyal muzsikáltatta magát az utcákon végig s mikor eltűnt a csengős ló, a mulatós fiu a szemhatárról, akkor tette a bus leány kis kezét az anyja a Balási kezébe. Oh! a kis Clemi kedve most virágozott csak ki. Akkor fátyolt, vont szemére a soha fel nem száradó köny... Most megtanult mosolyogni!... Titka van... Mi az? A széptevő gavallér ismét előkerült s valami kis hivatali nyomorit a városban... s Balási mind a két kezével rácsapott a diványra, hánykolóva.

A Clemi kedvessége jelent valamit, engedékenysége jelent valamit. Hogy hazatért hívás nélkül, megalázkódva, hizelegve: jelent valamit...

Mintha látta, mint sürgölődött a léha gazficzkó a felesége mellett; a régi parázs mint lobog lángra ismét s mint omlottak egy homályos szegletben egymás karjába, s ajkuk mint forrt össze állati nyalakodásban. Ah! kiköpött. Balási, minthogy azt a száját ő is megcsókolta.

Egészen átizzadva, minden ízében reszketve hevert. Már sugarak ragyogták be a bolthajtásos nagy szobát

tevékenység
mozdításár
kath. egy
2 órakor
gesztelő g
a róm. kat
tatni. Bek

— Dr.

sát súlyo
verespata
gényi a
Fogadja s
legőszté

— Sol

pár napi
ban időzi

— Sz

helyi ev.
előtt a m
Az ünne
mondja

tartja B
Bezáró j
József

— Kö

czég szí
lülfizés
ból bef
hez, mi

kedett
helyen

— O

számu k
gátolta
megkap

viszont
nyilatko

lett vol
második
ily igaz
günkne

— S

ról az
cziával

köruton
senyi f

csak e
ret mi
seny e

trupp
adja sz
intellig

nagy i
község

s alau
mikor
a Balá

valami
Az

egy k
mosoly
tartva.

megál
ván n

Elek?
Balá

Teh
a szé
győző

vel az
Beteg

—
totta

surolt
magá

Igy
kát (

vezet
eresz
mindj

Am
kan,
—
reám.

tevékenységét az övéi boldogítására, és a közjó előmozdítására szentelte, nincs többé. Hült tetemei a róm. kath. egyház szertartása szerint folyó hó 23-án d. u. 2 órakor fognak örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő gyászmezei áldozat f. hó 28-án d. e. 9 órakor a róm. kath. templomban fog az egek Urának bemutatni. Béke poraira! Verespatak, 1899. június 21-én.

Vegyes hírek.

— **Dr. Ebergényi Sándort**, lapunk főmunkatársát súlyos vesztés érte sógora, Moldován Lajos verespataki gyógyszerész váratlan halálával. Dr. Ebergényi a hír vételével azonnal Verespatakra utazott. Fogadja szeretett főmunkatársunk, ugyászolva vezetőnk legőszintebb részvétünkét.

— **Solymosi Elek**, a népszínház kiváló művésze, pár napi pihenés és baráti látogatás céljából városunkban időzik.

— **Szász Domokos emlékezete.** A marosvásárhelyi ev. ref. kollégium a tanév ünnepélyes bezárása előtt a néhai nagy püspök emlékezetét ünnepli meg. Az ünnepély sorrendje: 1. A gyülekezet éneke. 2. Ima, mondja Józsa Gyula h. tanár. 3. Emlékbeszéd, tartja Bedőházi János h. igazgató. 4. Ének. 5. Bezáró jelentés. 6. Bezáró ima, mondja Tóthfalusi József ev. ref. lelkész.

— **Köszönetnyilvánítás.** A helyi „Klemm Pál” cég szíves volt utólagosan 5 frt azaz öt forint felülfizetéssel járulni az önkéntes tüzoltó egyesület majálisából befolyt és előző számunkban elszámolt jövedelemhez, mi által a tiszta jövedelem 355 frt 99 kr-ra emelkedett s mely felülfizetést, hálás köszönete mellett, e helyen nyugtázza a parancsnokság.

— **Odry Lehel második hangversenye** kis számú közönség előtt folyt le csütörtökön, de ez nem gátolta a művészt abban, hogy ép oly gyönyörűen, megkapóan énekeljen, mintha telt ház előtt állana. Viszont a kisszámú közönség oly vehemes tetszésnyilatkozatokkal halmozta el, mintha száma tíz akkora lett volna. Sajnáljuk, hogy az intelligens művész e második hangversenyt többen nem látogattak, mert ily igazi művelésben ritkán van része közönségünknek.

— **Szegénységi bizonyítványt** állított ki magáról az elmúlt heten a masküiben nagy intelligenciával bíró Maros-Ujvári n. község Odry Lehel a köruton levő enekművész akart ott „szérdáni” hangversenyt rendezni — lett is volna ehhez helyiség, közönség, csak épen zongorát nem kapott, mi pedig a zenekíséret miatt nélkülözhetetlen és így a tervezett hangverseny elmaradt! Azt értjük, ha mindenféle kóbor trupp nem kap ilyes alkalmakkor zongorát, senki sem adja szívesen, de hogy egy olyan országos hírnevű, intelligens művész, mint Odry, ne kapjon az egy olyan nagy intelligenciával bíró, város számba menő nagy községben, mint Maros-Ujvár, legalább is csodálatos!

s alant a gazdasági udvarban neszelték a cselédek, mikor a hálószoba ajtaját kinyitni hallotta. Mindjárt rá a Balási legénykori szobájának kilincsét nyomta meg valami bátorítalan kéz.

Az asszony nézett be vonakodva. Éjjeli köntösét csak egy kis szoknya fogta át derekban, lábának rózsaszíne mosolygott ki alóla, gömbölyű karját magasra tartva, kezével ernyőt képezve a napsugár ellen. Felve megállott, csak féltetéssel nyulva be a szobába, tétován nézve körül.

— Már késő az idő — rebegte. — Hány az óra, Elek?

Balási rekedten, durván kiáltott rá:

— Szerencsétlen . . .

Tehát éppen Balásira van szükség, hogy elérthesse a szegényét. Egyszerre eltöltötte az esztét az a meggyőződése. Az asszony mégis sietve besurrant, féltetéssel az ajtóhoz dőlve:

— Rosszul aludt, uram? Istenem, le se feküdt. Beteg?

— Menjen . . . menjen . . . s tenyerét szembefordította vele. Aztán lassan felemelkedett, keményen megsuroolta a homlokát és mint aki egyszerre elhatározta magát valamire, csendesen folytatta: „Nem vagyok jól. Így megfázik” s könnyen átölelte a remegő asszonykát (a kezét égette az asszony meleg teste), lassan átvezette a nagy ebédlőn a hálószobáig. Az asszonyt beeresztette, azután kalapott vett s kiment. Az udvaron mindjárt rendelkező hangja hallzott.

Amint a csűrökerten túl a mezőre ért, lassan halankán, meggondolva-mondta:

— Megcsaltál . . . Elítéllek, mert szegényt hoztál reám. Az idő felelni fog a kérdésemre . . . Várunk . . .

(Vége következik.)

— **Kisiklott vonat.** Csütörtökön este 7 óra tájt egy a Brassó felől jövő gyorsvonatot megelőző tehervonat kisiklott Karácsonfalva állomásánál, mely alkalommal több kocsi porrá zúzódott. A kisiklást helytelen változtatás okozta s szerencse a szerencsétlenségben, hogy emberéletben kár nem esett. Szerencse az is, hogy az immáron Küküllőszögbe berobogott gyorsvonatot még vissza lehetett tartani, mert pár perc múlva kész veszedelemben rohant volna és végtelen szerencsétlenség lett volna következménye. A kisiklás természetesen pár órai forgalmi zavart okozott, a gyorsvonat utasai csak átszállással folytathatták utójukat és a vonat a rendes 8 1/2 óra helyett csak este 11 óra után robogott be Nagy-Enyedre.

— **Az érettségit tevő ifjak**, mint illetékes forrásból értesülünk, e hó 29-én csütörtökön majális rendeznek a sétatéri fedett táncz helyiségben, melyre ez uton is felhívjuk a közönség figyelmét, annál is inkább, mert az e nemű mulatságok a legkedélyesebben szoktak lefolyni.

— **Öngyilkosság és gyilkossági kísérlet.** Különös módját választotta a valószínű öngyilkosságának maroskápitalani Hajduk Macsiniko, kit a vele egy háztartásban élő menyő Heresztérán Gásitza csütörtökön reggel a ház közelében levő pajtában halva talált, kezében egy kaczorral, felvágott hasán egy 12 cm. hosszú sebbel. — Magyarbükkösi László Alexa már nem önszámításból kiváncskozott a más világra, hanem Csirikló György és fia Csirikló Péter akarták oda segíteni, amennyiben saját házában összeverték és fejére olyan három kapavágást mértek, hogy életben maradásához vajmi kevés a remény. A tettesek börtönben várják megérdemelt büntetésüket.

— **Időjárásunk** a lehető legszezelesebb. Egyik perczben a legszebb nap ragyog le ránk, míg a másikban már sötét felhők tornyosulnak és hatalmas ézengés között szakad az erős, éltető nyári zápor a nyakunkba. A növényzet buján tenyész ez időjárás mellett, mert közben az éltető meleg sem hiányzik, de szénacsinaló gazdáink bosszúsá vákarakjuk fejüket, midőn a már száradásnak indul széna mindögyre átmedvesedik és újra meg újra szét kell teregetni. De hát csak nagyobb bajtól ójjon meg az időjárást kormányzó gondviselő!

— **Villámcsapás** sújtotta agyon az elmúlt napokban Borsómezőn Medrea Lup és Puklisán Petru Iui Zafin odaváló földeszeket. A szerencsétlen emberek mindeniket soktagu család iratja.

— **A „Toroczkói Társaskör”** f. évi július hó 2-án saját pénztára javára a Bükk nevű erdőben, kedvvel az idő esetén a város hazáig nagytérben nyári táncmulatságot rendez. Belépti-jegy személyenként 80 kr. Családjegy 3 személyre 2 frt. Kezdeté d. u. 3 órakor.

— **Gábor Áron szobra.** A szabadságharcz kiváló hősenek: Gábor Áronnak szülővárosa, Bereczk, mint említtük, szobrot akar emelni. A szobor-bizottság a következő felhívást bocsátja közzé:

A magyar szabadságharcz legendás alakjának nevet van e hazafi, aki nem ismeri? A Leonidasok, Mucius Scaevolák alakjai időnkint ismétlődnek s bizonyosan ezek közé tartozott Gábor Áron, a székely ágyuhős, aki parányi csapatjával fölvette a harezot tengernyi ellennel szemben és küzdött saját öntötte ágyúival a végsőig, utolsó lehelletéig a szeretett hazá, az édes szülőföld szabadságáért, míg nem bekövetkezett a tragikum s a nemés kebel szívdobogása megszűnt . . . eldult a hős örökre: az agyu mesterét a kökői csatatéren keblen ütötte az ellenséges ágyugolyó!

Az ágyuhősnek fenséges, hősi halál jutott részébe, de emléke elni fog mindig és a kegyelet örízni fogja azt örökkön örökké, koszorút helyezve az eresztevényi sirra!

Gábor Áron emlékének szobrot óhajt a kegyelet fölállítani és ennek legméltóbb helye a hős szülővárosa Bereczk nagyközség, e Székely földnek, Háromszeknek legkeletibb fekvésű részében, ott hol keletnek kapuja, a népek nagy országútja, az ojtói szoros torkollik.

Hadd legyen hazafias érzelmeket keltő, figyelmeztető jele a hazafiságnak Gábor Áron szobra.

Erre a szoborra való szíves adakozásra kérjük föl a hazafiakat és honleányokat!

Bereczk, 1899. Biliint László s. k., t. kanonok, kerületi főesperes, a koronás arany-éremkereszt tulajdonosa, sz. b. elnök. Balás Pál s. k. sz. b. al-elnök. Dr. Sándor Sándor s. k. sz. b. titkár. Bogdán Sándor s. k. sz. b. pénztárnok. Fiúta János s. k. sz. b. ellenőr.

— **Figyelmeztetés.** Nagy-Enyed város területén a filoxera jelenléte megállapítván, szigorú büntetés terhe alatt tilos a város területéről szőlővesszőt, hasz-

nált szőlőkarót és egyéb szőlőhulladékot kivinni. A városi tanácstól. Nagy-Enyed, 1899. június 18. Kovács Gyula polgármester.

— **A kolozs-monostori** m. kir. gazdasági tanintézetet végzett okleveles gazdák közül azokat, kiknek még nincs állásuk vagy állásukat változtatni akarják, ezennel felszólítom, hogy lakhelyük pontos közlésével mielőbb írjanak a tanintézet igazgatóságának. Dr. Szentkirályi Ákos igazgató.

— **A „Zenélő Magyarország”** zongora- és hegedű-zenemű-folyóirat most megjelent XII-dik füzete tartalmazza a következő zenemű-ujdonságokat: „Beteg vagyok nagyon, fáj a szívem” népdalt. II. Eilenberg Richard „Rêve du Bal.” Valse Intermezzot. III. Silcher J. „Die Loreley.” Hegedűre zongora-kísérettel. IV. Schäffer H. „Kicsiny tanyám.” „Das Haidenkind dalrománzot. Ily rendkívül gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország” minden egyes füzete, miért is minden zongorázó és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal, műdal, kuplé-, szalon-, táncz-zenét s hegedű-ujdonságokat birni óhajtja, különös figyelmébe ajánlhatók e zenemű-folyóirat havonként kétszer megjelenő 10-10 oldal tartalommal 1 frt előfizetésért kapható, s előfizetések s egyéb hangjegyekre szóló megrendelések a „Zenélő Magyarország” (Klöckner Ede) zenemű-kiadóhivatalába Budapest, VI., Csengery-utca 62/a intézendők, honnan árjegyzékek és az egyes évfolyamok tartalmát mutató jegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

Közgazdaság.

A lóherések ápolása.

A takarmány, mint jól tudjuk, oly anyagot képezi a gazdaságnak, mely nélkül az helyesen nem is üthető. Ha nincs elég takarmányunk, nem tarthatunk elegendő állatot, ennek hiányában pedig kevés lesz a trágya s következményeként rossz a termés. Dezzára eme igazságnak, mégis sok helyen nem sokat törődnek a takarmány-félék temelésével, illetve azok ápolásával, mert azt hiszik, hogy a növények amugy is oly kevés igényűek, hogy ápolásra egyáltalán nem szorulnak. Pedig a dolog nem így áll. Használtsunk csak össze let oly lóherést, melyek egyike gondosan elkészített, jól megművelt, istállótrágyával és műtrágyával ellátott talajba került s tenyészideje alatt rendszeres megmunkálásban részesült, másika pedig csak úgy ahogy megkaparta-tott, trágyázatlan földben termeltetett s ápolásban nem részesített, majd meglátjuk akkor, hogy mily jótékony hatása van a helyes művelésnek s a gondos ápolásnak. Nézzük tehát, miben áll a helyes művelés és ápolás. Vetés előtt a talajt melyen kell megszántani, mert a lóhere gyökere a talaj mélyebb rétegeibe terjed; gondoskodni kell a megfelelő tápanyagkészletéről részint istállótrágya, részint foszforsav és káldus műtrágyák alkalmazásával; sulyt kell helyezni a vetőmag minőségére, nevezetesen arra, hogy az tiszta, gyommentes, egészséges, csiraképes és különösen arankamentes legyen. E tekintetben a vetőmagvizsgáló állomások nagy segítségére vannak a termelőnek, amennyiben e vizsgálatokat gazdák részére ingyen teljesítik. Ügyeljünk továbbá arra, hogy amennyiben a vetőmagvénnyek nagyon sűrű állással bírnának, azok sarlózással vagy sásozással megfelelően ritkítsassanak, mert nagyon sűrű állás mellett könnyen kipusztulhatnak. Legyen gondunk a rosszul végrehajtott vetésből származó hiányos, foltos helyek kijávitására, illetőleg e helyek pótlólagos bevetésére. Távollítsuk el a vetés között előforduló gyomokat addig míg nagyon el nem hatalmasodnak, így nevezetesen az aczatot, sóskaféléket pipacsot s különösen az arankát, mely még arankamentes vetőmag haszná-lata mellett is felléphet akkor, ha pl. a szomszéd bir-tokos a mag megválasztását nem elegendő gondal tel-jesítette. A fatás alkalmával a letakarult bozlyákat ne hagyjuk sekáig a talajon, mert a hosszabb ideig tartó ottmaradás a lóhere további fejlődésére hat hátrá-nyosan.

Második esztendőben kora tavasszal, mihelyt a ve-getáció megengedi fogasoljuk meg a lóherést, hogy a tel folyamán összeüledett és megkérgesedett talajt az által meglazítsuk, a levegőnek a talajba való fér-közését előmozdítsuk s a lóhere diszletét elősegítsük. Ime ezek azon munkálatok, melyek segélyelv mó-dunkban áll takarmánytermésünket megkészserezni s ezzel gazdaságunk egész menetét helyesebb irányba terelni.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALÁN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Sz. 2992/899.

közíg.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Enyed város tanácsánál üresedésben levő s a városi szervezeti szabályokban meghatározott fizetéssel rendszeresített **főjegyzői állásra** ezennel pályázat nyitattik.

Felhívattak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 3. §. szerint a minősítést igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat alulírt tanácshoz **folyó évi július hó 5-ig** annál bizonyosabban nyujtsák be, mert a később beérkezett folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

A városi tanácstól.

Nagy-Enyed, 1899. június 21.

Kovács Gyula
polgármester.

1841 1-3

Szám 788

tlkvi 1899.

Hirdetmény.

Gambucz község telekkönyve a közhelyek elkülönítése következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyek az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t.-czikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-czikk, 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi december hó 23-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatóságához nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2) hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18 §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1899. évi december hó 23-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatóságához nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §. alapján történt bejegyzést sérelmesnek találják — e tekintetben felszólásokat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatóságához hat hónap alatt, vagyis **1899. évi december hó 23-ik napjáig** be-

zárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbújt téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik; az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredeteket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Maros-Ujvárt, 1899. március hó 30-án.

1839 1-3

Csegezi,
kir. járásbíró.

K A V É**Fiuméből**

közvetlen a tengeri hajóról szétküldve:

1 zsák 4 kgr. Rio kávé jó izu	4.60
1 zsák 4 kgr. Portoriko kávé nagyszemű	5.60
1 zsák 4 kgr. Kuba kávé nagyszemű	5.76
1 zsák 4 kgr. Portoriko gyöngykávé	6.12
1 zsák 4 kgr. kék Jáva gyöngykávé	6.80

elvámulva, bérmentve és esomagolva minden más költség nélkül.

Arjegyzéket és látképes levelezőlapot kívántra ingyen küld.

FRA TELLI DEISINGER,

Fiume, szabad kikötő 34.

A magyarországi kávések bevásárlási forrása

6-16 1814

Könyvnyomda. **Könyvkötészet.**

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállítása tekintetében.

A főtéren levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű **iskolai szerek**, papír, tinta, tintatartók, tollak, tollnyelek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzó, **rajzeszközök**, festékek, esetek, rajztáblák, rajztömbök, torlógummik, szivacsok, **könyvtáskák** stb. stb. kicsinyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Megrendelések bárhol megjelenő **könyvekre, hírlapokra és folyóiratokra** elfogadtatnak s pontosan teljesíttetnek.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek“

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtatnak az üzleti irodában: **Főtér 38. sz. a.**
(Leányiskola épülete.)

Nyomatványraktár. **Írószar-kereskedés.**